

ת"פ 6145/02/24 - מ.ב.ל חיטים ולחמים בע"מ נגד ליאור תעשית רהיטים בע"מ

בית משפט השלום בחיפה

תפ"מ 6145-02-24 ליאור תעשית רהיטים בעמ נ' מ.ב.ל חיטים ולחמים בע"מ
תיק חיצוני:

לפני	כבוד השופטת ג'אדה בסול
מבקשת/ נתבעת	מ.ב.ל חיטים ולחמים בע"מ
נגד	
משיבה/ תובעת	ליאור תעשית רהיטים בע"מ

החלטה

בבקשה לביטול פסק דין

1. זוהי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הגנה נגד המבקשת, ושניתן בתאריך 10/3/2024.
2. מדובר בתביעה לפינוי מושכר שהוגשה נגד הנתבעת, היא המבקשת כאן, כאמור, ושפסק הדין בה ניתן, כאמור, בהעדר הגנה מטעמה.
3. על פי פסק הדין, על המבקשת היה לפנות את המושכר עד לתאריך 17/3/2024.
4. הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה בתאריך 13/3/2024.
5. לאחר הגשת הבקשה לביטול פסק הדין, עתרה המבקשת לעיכוב ביצוע פסק הדין, ועל פי החלטה מיום 13/3/2024 נקבע, בין היתר, כי עיכוב ביצוע פסק הדין מותנה בכך שהמבקשת תקפיד בקופת בית המשפט סכום במזומן על סך 40,000 ש"ח.
6. המבקשת לא קיימה את התנאי הנ"ל לעיכוב ביצוע פסק הדין, ובתאריך 15/3/2024, ניתנה החלטה, לאור בקשה שהמבקשת הגישה, ולפיה ניתנה ארכה לביצוע ההפקדה שהיוותה תנאי לעיכוב ביצוע פסק הדין, עד ליום 28/3/2024.
7. באותה בקשה במסגרתה עתרה המבקשת לעיכוב ביצוע פסק הדין, הצהירה המבקשת, בסעיף 8 לבקשתה כדלהלן:
"הנתבעת מתחייבת, בתוך התקופה הנדרשת לאורכה, היינו תוך 14 ימים, או להפקיד את הסכום הנקוב בהחלטת בית המשפט הנכבד מיום 13/3/2023 ולחלופין במידה ולא יעלה ביכולתה לעשות זאת, מתחייבת היא לפנות את הנכס בתום התקופה הנדרשת".

8. המבקשת לא ביצעה את ההפקדה שהיוותה תנאי לעיכוב ביצוע פסק הדין, גם לאחר הארכה שניתנה לה, לבקשתה, אך גם לא פינתה את המושכר, והיא ממשיכה להחזיק בו, ולנהל בו את עסקה, בלא לשלם דמי שכירות, גם לא דמי השכירות השוטפים, לתקופה שלאחר הגשת כתב התביעה.
9. הדיון בבקשה נדחה מספר פעמים, לרבות בעקבות החלפת ייצוג המשפטי של הנתבעת.
10. בסופו של יום, הדיון התקיים, סוף כל סוף, אתמול, 5/5/2024, המצהירים נחקרו, והצדדים סיכמו טענותיהם.
11. על פי אישור המסירה שבהתבסס עליו ניתן פסק הדין, מבצע המסירה מסר את כתב התביעה וההזמנה לדין לידי גב' קטלן, אשר סירבה לחתום על אישור המסירה.
12. טיעוני המבקשת לביטול פסק הדין, ייבחנו בהתאם למה שנטען בבקשה עצמה.
13. הבקשה לביטול פסק הדין כוללת שתי טענות: האחת, כי הנתבעת מעולם לא קיבלה את כתב התביעה וההזמנה לדין לידיה (ומכאן טענתה לביטול פסק הדין מחובת הצדק), כאשר בבקשה נטען (סעיף 2) כי באופן ברור ומובהק, חתימת המקבל זוייפה, ולחילופין הרישום "סירב לקבל" איננו נכון, כאשר בשל אותו זיוף, חטפה המשיבה פסק דין בהעדר הגנה, בלי שלמבקשת תינתן ההזדמנות להתגונן ולהביא טיעוניה בפני בית המשפט בטרם יוכרע עניינה.
14. הטענה השנייה, מתייחסת לטענות ההגנה לגופו של עניין, כאשר לפי המבקשת קיימת לה הגנה הראויה לבירור, ומכאן שדין פסק הדין להתבטל, גם משיקולים של שיקול דעת בית המשפט, ולמניעת עיוות דין.
15. לפי המבקשת, בין הצדדים נחתם הסכם שכירות בשנת 2022, במסגרתו, קיבלה המבקשת על עצמה לפרוע חוב של השוכר הקודם, שעמד על 98,507 ש"ח, נוסף לתשלום דמי השכירות החודשיים שהיא התחייבה לשלם בגין החזקת המושכר.
16. לפי המבקשת, בעקבות אירועי 7/10, ומלחמת "חרבות ברזל" שפרצה בעקבותיהם, עסקה נפגע קשות, והיא פנתה אל המשיבה בהודעה על כך ובין הצדדים התנהל מו"מ להסדרת חוב דמי השכירות שהתחיל להצטבר.
17. לפי המבקשת, במהלך ניהול המו"מ בין הצדדים, היה ידוע, כך לגירסתה, כי אמורים להתקבל מענקים מהמדינה לכיסוי ההפסדים שלה, ושבאמצעותם היא הייתה אמורה לפרוע את חובה למשיבה.
18. לטענת המבקשת, המשיבה ניהלה איתה מו"מ בחוסר תום לב, כאשר המו"מ התנהל גם בתקופה שלאחר הגשת התביעה, כאשר המשיבה נמנעה מלגלות למבקשת כי מאחורי הקלעים מתנהל אותו הליך משפטי, קרי תביעת הפינוי.
19. חוסר תום הלב של המשיבה בא לידי ביטוי, כך המבקשת, בכך שהיא ניהלה מולה את המו"מ, ללא גילוי העובדה, כי הוגש כתב התביעה, המשיבה "משכה את הזמן" ע"י ניהול מו"מ, זייפה אישור מסירה, ניצלה הליך משפטי לרעה, וזכתה בסעד של פינוי בחוסר ניקיון כפיים מובהק (סעיף 6 לבקשה).
20. לטענת המבקשת, לאחר שנקבעה פגישה בין הצדדים, לצורך ניהול המו"מ להסדרת החוב שנוצר, התחיל "מסע טירטור", כאשר נציג המשיבה הפסיק לענות לשיחות הטלפון מטעם המבקשת, והעלה אמתלות שווא בפניה תוך

משיכת זמן, כאשר המטרה היא, כאשר מדובר בתכנון מראש, להגיע לשלב בו המשיבה תקבל פסק דין לטובתה בהעדר הגנה, והכול בחוסר תום לב מובהק. (סעיף 7-8 לבקשה).

21. לטענת המבקשת, רק בתאריך 7/3/2024 בשיחה טלפונית של נציגה עם משרד ב"כ המשיבה, נודע לה לראשונה על הגשת התביעה נגדה, והופתעה מהטענה כי כתב התביעה הומצא לידיה עוד ב 6/2/2024, כאשר באותו תאריך בין הצדדים התנהל מו"מ לפרעון החוב, כאשר המבקשת תיכננה להעביר למשיבה את הכספים שהיא תקבל מהמדינה כמענק בגין הפסדיה.

22. לשיטתה של המבקשת, כתב התביעה נמסר לידיה לראשונה בתאריך 7/3/2024, שלושה ימים לפני מתן פסק הדין נגדה בהעדר הגנה, וכי יש בנסיבות שפורטו לעיל כדי להעיד על חוסר תום ליבה של המבקשת לאורך כל המו"מ וניהול ההליך.

23. לכשנודע למבקשת על קיומה של התביעה ומתן פסק הדין נגדה, היא פעלה באופן מיידי, כך לשיטתה, ועתרה בבקשה כאן לביטול פסק הדין, ולקבלת יומה בבית המשפט.

24. עוד העלתה המבקשת טענה נוספת ושלפיה, מדובר במושכר שהותאם לצרכיה היא, ובו ציוד ומכונות רבות שפירוקן דורש זמן, ולא ניתן לפנות את המושכר, ככל שיוחלט כי כך יש לעשות, באופן מיידי.

25. לבקשה צורף תצהירו של מר מיכה פדידה, מנהל המבקשת, אשר טען בתצהירו כי הוא לא קיבל כל הזמנה לדין או כל מסמך המעיד על הגשת התביעה, ולא כל נציג אחר מטעם המבקשת, וכי נודע לו אודות ההליך רק לאחר קבלת פסק הדין לידיה.

26. לפי תצהיר מר פדידה, נודע לו לראשונה על הגשת התביעה, לאחר קבלת שיחת טלפון ממשרד ב"כ המשיבה, אשר הודיעו על קיומה של התביעה, וזאת בתאריך 7/3/2024, וכי העתק פסק הדין נשלח אליו רק בתאריך 12/3/2024.

27. עוד טען מר פדידה כי המבקשת מעולם לא סירבה לקבל מסמכים או לחתום על אישור מסירה כלשהי, בניגוד לאמור באישור המסירה שעל בסיסו, כאמור, ניתן פסק הדין.

28. לפי מר פדידה, אשר מודה כי המבקשת חייבת כספים למשיבה בגין דמי שכירות, לרבות חוב העבר של השוכר הקודם שהמבקשת התחייבה לפרוע, במסגרת המו"מ בין הצדדים שהתנהל לאחר פרוץ מלחמת "חרבות ברזל", הוא הציע למשיבה לשלם סך של 22,780 ש"ח על חשבון החוב, אך המשיבה דחתה את ההצעה ועמדה על תשלום הסך של 44,000 ש"ח בתוספת מע"מ.

29. יצוין כי סכום זה הוא רק חלק מחוב דמי השכירות שהמבקשת חבה למשיבה.

30. בין הצדדים התנהלו דין ודברים, והוצע לקיים פגישה במשרד ב"כ המשיבה, בהשתתפות רואה החשבון של המבקשת, כאשר אחד המועדים שהוצעו היה לאחר הגשת התביעה, דבר המעיד, כך לשיטתו של מר פדידה, על חוסר תום ליבה של המשיבה, אשר ניהלה מו"מ מול המבקשת אך מאחורי הגב היא הגישה את התביעה.

31. לבקשה המקורית לא צורף תצהיר של גב' קטלן.

32. רק עובר לדין לפני האחרון, שהיה קבוע ליום 1/5/2024, ובדקה ה-90 ממש, הוגשה בקשה לצירוף תצהירה של גב' קטלן.
33. נעתרתי לבקשה, על מנת שלא לקפח את המבקשת בטיעוניה, ולאור העובדה שעל פי אישור המסירה, גב' קטלן היא זאת אשר קיבלה את ההזמנה לדין מידי מבצע המסירה, והדין נדחה לאתמול, 5/5/2024, כאשר המשיבה הורשתה להגיש תצהיר נוסף של מבצע המסירה, לאור הגשת תצהירה של גב' קטלן.
34. בדיון שהתקיים לפני נחקרה גב' קטלן, מר פדידה, וכן מבצע המסירה, ומר תירוש מטעם המשיבה, והצדדים סיכמו את טענותיהם.
35. עת בא בית המשפט לבחון בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר, מטעמים של שיקול דעת בית המשפט, על המבקש זאת להראות כי יש בפיו טענות הגנה הראויות לבירור, וכי ככל שפסק הדין לא יבוטל, ייגרם לו עיוות דין.
36. סמכות בית המשפט להורות על ביטול פסק דין שניתן במעמד צד אחד, קבועה בתקנה 131 של תקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 (התקנות החדשות).
37. על פי הוראת התקנה הנ"ל, בית המשפט מוסמך להורות על ביטול פסק הדין, כאמור, "בתנאים שייראו לו", כאשר, כאמור, קיימות שתי עילות לביטול פסק דין שניתן בהעדר, האחת מחובת הצדק, והשנייה לפי שיקול דעת בית המשפט.
38. בעניין זה ראו לדוגמה - רע"א 2172/22 בורנשטיין נ' לוי (פורסם בנבו), רע"א 2406/23 פלונית נ' פלוני (פורסם בנבו), רע"א 1059/23 חברת אחים משהור בניין ופיתוח בע"מ נ' ארלנגר בע"מ ואח' (פורסם בנבו), ועוד.
39. ביטול פסק דין מחובת הצדק נעשה במצב בו מבקש הביטול עומד בנטל להראות כי הוא לא קיבל את מסמכי בית הדין, וככל שיוכח שכך הם פני הדברים, פסק הדין יבוטל, אף ללא כניסה לשאלה בדבר טענות ההגנה, מאחר וזכות הטיעון של אותו מבקש נפגעה, ועניינו הוכרע, בלא שניתנה לו ההזדמנות להעלות טענותיו, כך שמדובר בפגיעה מהותית בזכות הטיעון וזכות הגישה לערכאות של אותו מבקש.
40. לעומת זאת, עת מדובר בבקשה לביטול פסק הדין לפי שיקול דעת בית המשפט, בית המשפט אמור לבחון את הבקשה, כאשר הוא אמור לערוך איזון בין מספר שיקולים, ובהם, סיבת המחדל של אי הגשת ההגנה במועד, תוך בחינת השאלה האם עסקינן במצב בו הדבר נעשה בתום לב, בשל טעות, חוסר הבנה, רשלנות, או שמא מתוך זלזול בבית המשפט, והשיקול השני, שהוא בעל החשיבות היותר גבוהה, סיכויי ההגנה של הצד המבקש את ביטול פסק הדין.
41. ככל מבקש הביטול יראה קיומה של הגנה לכאורה, כדי להצדיק את ביטול פסק הדין, אף במחיר של חיוב בהוצאות.
42. נוסף לאמור לעיל, הרי שלבית המשפט קיים שיקול הדעת בבחינת בקשה, כאמור, הכרוך בעניין זכות הגישה לערכאות, זכות זו יש לאזן אל מול האינטרס הציבורי של יעילות הדיון, וזכויות הצד שכנגד להליך. (ראו רע"א 1957/12 חלה נ' כהן (פורסם בנבו)).

43. מגמת הפסיקה הייתה העדפת בירור המחלוקות בין הצדדים, על פני שיקולי היעילות, תוך הגשמת הזכויות המהותיות של הצדדים, לעומת מתן פרשנות דווקנית של סדרי הדין (ראו רע"א 4740/22 איטח נ' פיינרו (פורסם בנבו)).

44. בבחינת הבקשה, בית המשפט אמון לבחון את מידת הפגיעה בצד המבקש את ביטול פסק הדין, ככל שפסק הדין לא יבוטל, אל מול היעילות הדיונית, ובמיוחד כאשר לאותו מבקש קיימת הגנה הראויה להתברר בטרם תוכרע המחלוקת, כך שלא ייגרם לאותו צד עיוות דין בשל כך שפסק הדין לא יבוטל.

45. האם זה המצב בענייננו?

46. בשלב שמיעת טיעוני הצדדים, בתום הדיון, התברר, כי המבקשת הגישה, בעיתוי שאיננו ברור לבית המשפט, אך ביום הדיון ממש, בקשה לצירוף ראייה נוספת, כאשר עניין זה עלה, לראשונה בשלב הסיכומים, בלא שיעלה ב"כ המבקשת כל טיעון בפתח הדיון כי הוגשה בקשה כאמור, תוך העלאת טענות חדשות שזכרן לא בא בבקשה לביטול פסק הדין, תוך הרחבת חזית המחלוקת, ללא רשות, בניסיון להעלות טענות הגנה חדשות, לרבות טענת קיזוז, ובהתנהלות שהביאה לצערי הרב, לרישום הערה בפרוטוקול הדיון באשר להתנהלותו הלא מכבדת של ב"כ המבקשת, התנהלות שאין אלא להצטער עליה, שיש בה משום ביזוי המעמד של הדיון, בצורה לא ראויה, והיא הייתה חסרת תכלית כלשהי.

47. מכל מקום הניסיון להוסיף טענות חדשות לבקשת המבקשת נדחה, מה גם, שלטעמי, טענה מאוחרת, ככל שתהיה, של קיזוז, אין בה כדי להושיע את המבקשת, בציר הזמן של התנהלות הדברים, אך אינני רואה מקום להידרש לטיעון זה, אשר איננו כלול בנימוקי בקשת המבקשת לביטול פסק הדין, כאמור.

48. בחקירתה, גב' לבנת קטלן טענה כי היא מעולם לא קיבלה את כתב התביעה לידיה, בעוד שמבצע המסירה, מר אנטון גרוזדב, ציין בחקירתו, כי זו לא הייתה הפעם הראשונה בה הוא ביצע מסירה לידי גב' קטלן, כך שבמועד ביצוע המסירה עסקינן, הוא ידע במי מדובר.

49. עוד נתון חשוב שציין מר גרוזדב, הוא שבין אם מתבצעת מסירה ובין אם לאו, את התמורה עבור עבודתו הוא מקבל לפי שעה, ולא לפי ביצוע מסירה בפועל, ומכאן, שאין לו כל אינטרס לציין באישור המסירה דבר שאיננו אמת.

50. הרושם שמר גרוזדב הותיר במהלך חקירתו היה חיובי, ולא נוצר רושם כלשהו כי מדובר במי שרשם דברים שאינם אמת באישור המסירה, טיעון כה חמור שהופנה כלפיו, אך לא בוסס כלל.

51. יצוין, כי מר גרוזדב נטול כל אינטרס בתוצאת ההליך, וכל תפקידו התמצה בביצוע המסירה של כתב התביעה וההזמנה לדין.

52. לעומתו, גב' קטלן, היא בעלת עניין בהליך, כאשר מטרתה היא השגת התוצאה הרצויה, והיא ביטול פסק הדין.

53. יתרה מזאת, הכחשתה הגורפת של גב' קטלן באשר להיכרותה עם מר גרוזדב, אשר ציין כי הוא ביצע מסירות לידיה בעבר, נשמעת לא אמינה.

54. גם הכחשת היותה מנהלת בעסק של המבקשת, מטילה צל כבד על האמינות שניתן לייחס לטענותיה.

55. בין הצדדים התנהל מו"מ, והייתה חלופת דוא"ל והודעות וואטסאפ, כאשר עניין הגשת הליך של פינוי ריחף מעל למו"מ בין הצדדים, ואין לקבל את עמדת המבקשת כי כלל לא ידעה על הגשת התביעה.
56. המבקשת חתרה לאורך כל הדרך, לרבות במו"מ שהתנהל בין הצדדים, "להרוויח זמן", ובעת בחינת אמינותם של נציגי המבקשת, בין אם גב' קטלן, ובין אם מר פדידה, אין להתעלם מהעובדה שהמבקשת איננה משלמת את דמי השכירות השוטפים של המושכר, הסכום שהיה על המבקשת להפקיד בקופת בית המשפט כתנאי לעיכוב פסק הדין, לא הופקד, ועל אף התחייבותה של המבקשת, כפי שצוטטה לעיל, כי ככל שהסכום לא יופקד בתום הארכה שניתנה לה, היא תפנה את המושכר, אך היא לא עשתה כן.
57. התנהלות זו משליכה על מידת האמון שניתן לייחס למבקשת ולמצהירים מטעמה, ומכאן, העדפת גרסתו של מר גרוזדב על פני גירסתה של גב' קטלן.
58. מכאן, שאין מקום לביטול פסק הדין מחובת הצדק.
59. נותר לבדוק האם יש מקום לביטול פסק הדין על פי שיקול דעת בית המשפט, ובהתחשב בדברים שצויינו לעיל באשר לאופן בחינת בקשה לביטול פסק הדין, כאשר הגורם החשוב יותר, ובעל המשקל הכבד יותר, על אף המחדל של אי הגשת כתב ההגנה במועד, הוא טענות ההגנה.
60. עיון בבקשה לביטול פסק הדין על נימוקיה, ותצהירו של מר פדידה, מעלים בבירור, כי המבקשת מודה בקיומו של חוב דמי שכירות, כאשר נכון להיום חובה של המבקשת למשיבה עומד על כ 198,000 ש"ח, כאשר מאז פרוץ המלחמה עברו שבעה חודשים, דבר לא שולם על חשבון דמי השכירות, ולפי חקירת מר פדידה, אין זו הפעם הראשונה בה נוצר חוב דמי שכירות.
61. הטענה לפיה המבקשת ניהלה מו"מ מול המשיבה לצורך הסדרת החוב, איננה טענת הגנה נגד הליך הפינוי, ואין המבקשת רשאית להכתיב למשיבה מצב בו היא ממשיכה להחזיק במושכר, לצבור חוב של דמי שכירות, לא לשלם את חוב העבר, ואף לא את דמי השכירות השוטפים, תוך הכתבת תנאי פרעון החוב על המשיבה.
62. מכאן, שגם בבחינת הבקשה לפי שיקול דעת בית המשפט, אין המבקשת זכאית לכך שפסק הדין שניתן נגדה יבוטל, בהעדר טענת הגנה הראויה להתברר, ולו לכאורה.
63. לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית, ופסק הדין שניתן נגד המבקשת יוותר על כנו.
64. בשל התנהלות המבקשת, במהלך הדיון, וכפי שצויין בקצרה לעיל, יש מקום לחיובה בהוצאות ריאליות בגין בקשה זו.
65. המבקשת תישא בהוצאות המשיבה בגין הליך זה על סך 10,000 ש"ח אשר ישולמו תוך 14 יום מהיום.
- המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח ניסן תשפ"ד, 06 מאי 2024, בהעדר הצדדים.

עמוד 6

